

Malgrat tot

És fàcil d'adonar-se que en una oració com *Malgrat tot això no ens convé* (que hauria d'anar sempre després d'una altra en què es fes una determinada afirmació i amb la qual s'enllaçaria lògicament) manca, imprescindiblement, una coma (que correspon, és clar, a una pensada del llenguatge parlat). Aquesta coma, però, segons el sentit, hauria d'anar després de *tot* a bé després de *això*. Si diem *Malgrat tot, això no ens convé*, que seria potser el cas més usual, el conjunt *malgrat tot* és el que anomenem un adverbí conjuncional, que estableix una relació lògica (en aquest cas, d'oposició) amb el que s'ha dit en l'oració anterior, i *això* és el subjecte de *ens convé*. Però també podríem dir *Malgrat tot, això no ens convé*, en què *això* no és sinó un reforç de l'adverbí conjuncional, i el subjecte de *ens convé* figura sobreentès. En canvi, tal com hem dit més d'un cop, fóra un gros disbarat d'inscriure la coma després de *malgrat*, tal com fan encara molts que no dominen prou bé aquests termes de relació, car si bé el conjunt *tot això* pot exercir perfectament la funció de subjecte de *ens convé*, el simple mot *malgrat*, que és una preposició, deixaria d'exercir la seva funció pròpia d'introduir un membre de l'oració, i ens invitaria a preguntar: *Malgrat què?*

Locucions com *malgrat tot i a desgrat de tot* admetten les variants *malgrat això i a desgrat d'això* i, així mateix, com hem vist, les combinacions més extenses *malgrat tot això i a desgrat de tot això* i, encara, desenvolupaments més amplis com *malgrat tot això que hem dit o a desgrat de tot el que hem dit*, que, en realitat, fanen la mateixa funció. Cal veure en cada cas, però, que els darrers components d'aquestes locucions no siguin en realitat el subjecte (o, més rarament, l'objectiu) de la frase que segueix, cas en què cal escriure la coma abans. Si diem *Malgrat tot això que hem dit*, presentarem la dimissió o bé *A desgrat de tot això, el que hem dit és veritat*, la coma no admet sinó la col·locació que li hem donat en cada cas. Però podem dir perfectament —amb valor diferent, és clar—, *Malgrat tot això, em sembla evident* i *Malgrat tot, això em sembla evident*, o bé *A desgrat de tot el que hem dit, és veritat* i *A desgrat de tot, el que hem dit és veritat*. En canvi, amb una expressió equivalent com *Amb tot i això* no és possible un fet semblant: *Amb tot i això, em sembla evident*, no admet cap canvi de coma, ni que comporti canvi de sentit.